

A CSAVARGÓ A HALÁLRA GONDOL

Uram, a tél bevert a templomodba.
Álltam vaspántos portádon belül
s ámulva néztem botra-font kezemre
sugárban omló fényességedet.
Térdelt a nép, én álltam egyedül,
úgy hallgattam, amit beszélt papod:
"Ez világot szívedben megutáljad
és úgy menj ki belőle meztelen -"

Uram, te ezt így nem akarhatod.

Tudom, hogy földed nagy területéből
egyetlen barlangod jutott nekem,
s megreng az is, ha viharod zenéje
végigrobajlik fenn a tölgyeken.
De ha tavaszod jó, enyém az erdő,
és jó hozzám az erdő: ennem ad,
rigószavaddal kelt a kora-reggel
s odvamba surran este sűnfiad.
Gazdám, a nyár, az ősszel hullt levéllel
új úszig minden gondot eltemet:
mezítláb járom harmatos mezűdet
s verűfényed fűröszi mellemet.
S ha kóborolni küld a nyugtalanság
s nótázva fut mellettem patakod,
kurjantással köszöntöm kék lakásod,
s fűtőrészem s Uram, te hallgatod.
Zöld asztalomon vadgyümölcs az étel,
otthon-kínáló tűz nem int felém,
de mondd, volt-e valaha szép világod
valakié úgy, ahogy az enyém?

Ha menni kell, vállamról rongy-ruhámat
egy rándítással elhullathatom,
sarúm szíja sem marad velem.
Uram, utálni nem tudom világod,
de indulhatok, amikor kívánod,
igéd szerint: egészen meztelen.

(Áprily Lajos)

3770 Sajószentpéter, Sport u. 14-16. Iroda: 1112 Budapest, Puskapor u. 2/a
www.egyutthangzas.hu; e-mail: info@egyutthangzas.hu

Pacsai János elnök
Tel.: 30/953-6067
e-mail: pacsai.janos@egyutthangzas.hu

Dósa György irodavezető
Tel.: 30/846-4967
e-mail: dosa.gyorgy@egyutthangzas.hu

**"Lépésről-lépésre" projektünk támogatója:
az EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTERIUMA**

II. összekötői konferencia Aggtelek, Cseppkő Hotel – 2013. október 14–16.

Gyönyörű szép késő
őszi napok a Bükk-
ben. Mit kívánhat-
nánk ennél szebbet?

Végre hosszú
idő után, sok szerve-
zéssel, de sikerült
újra találkozunk.
Aggteleken a Csepp-
kő Hotel látott ven-
dégül bennünket,
minden dicséretet
megérdemlő szere-
tettel. A húsz meg-
hívott összekötőnkől 16 tudott eljönni. A négy magát kimentett
munkatársunk betegség, családi ok illetve munkahelyi gondok miatt nem
vett részt a konferencián.

Két összekötőnk kérte, hogy mentsük fel vállalt kötelezettsége alól, az
egyik, győri munkatársunk a konferenciára már küldte is utódját, szegedi

összekötőnk pedig jelezte, hogy utódja keresése jó úton halad görög-katolikus parókusa segítségével.

A hiányzókat némileg pótolta, hogy Kárpátaljáról négyen is érkeztek, mint a frissen megalakult Kárpátaljai Magyar Nyugdíjas Szervezetek Szövetsége képviselői. (Megalakulásukról honlapunkon adtunk hírt.)

Pusztán apró baki volt részemről, hogy a vonattal érkezőknek azt az infót adtam, hogy ha nem akarnak felsétálni az aggteleki vasútállomásra a szállóhoz, hívjanak fel és én lemegyek értük. A helyszínen derült ki – számomra –, hogy az aggtelek-istállóskői vasútállomás magától Aggtelek falutól 14 kilométerre van. Így a javasolt séta kicsit hosszú lett volna. Az érkezőkért két autóval mentünk (amelyikből az egyik egy hajtókanyarban defektet kapott...).

A konferencia feszített tempóban zajlott. A meghívottak megérkezését követően egy óra múlva már a megnyitó kezdődött, és itt gondolkunk arra, hogy voltak akik reggel 4 órakor indultak útnak. E délutánon rögtön két előadás is elhangzott, a "Lépésről lépésre" program értékelése,

majd a tervezett "Nagyszülői hálózat" program vitaindítója.

A vitaindító előadás elemzésére tervezett kiscsoportos megbeszélés egyszerűen nem jött létre, mert a hallgatóság azonnal heves beszélgetésbe kezdett és úgy döntöttek, hogy nem akarnak két csoportra oszlani.

És ez a spontaneitás jellemezte az egész konferenciát. Több órás beszélgetések. Előrevivő, utat mutató, nem egymást ledorongoló, nem ellentmondó viták. Az együttgondolkodást – mint a gyerekeinknél – hangos, többszörös felszólítással lehetett csak megszakítani, hogy a "technikai" programnak is megfelelhesünk, úgy mint ebéd, vagy vacsora.

A második nap külföldi vendégeink számoltak be Kárpátalja nyugdíjasainak általuk ismert helyzetéről, az ott működő szervezetekről és a Kárpátaljai Magyar Nyugdíjas Szervezetek Szövetségének megalakulása körülményeiről, mikéntjéről.

Ezt követően rövid kikapcsolódás következett – megnézhattuk a Cseppköbarlangot. Az amúgy is csodás programot Kárpátaljáról érkező vendégünk, Pocsai Vince református lelkész zsoltár éneklése tette feledhetetlenné.

A barlanglátogatást a meghirdetett számítógépes oktatás követte, rövid egy órában. Viszont sikere és a rengeteg kérdés, kezelési problémák orvoslása következtében – közkívánatra a vacsora után – késő estébe nyúlt, úgy, hogy Molnár Gábor informatikusunknak a "hivatalos" előadása után Sajószentpéterről vissza kellett utaznia Aggtelekre hogy a kifogyhatatlan kérdésekre válaszolni tudjon.

Az ebéd utáni vitaindító előadás témája a tervezett "55 felett" című program ismertetése volt Pacsai elnök úr előadásában. Az ezt követő vitát is alig lehetett a vacsorával megszakítani.

Szóval "éltünk", gondolkodtunk, együtt gondolkodtunk, és mindenki hozzátette a legjobb tudását a felvetett témákhoz.

Az ismeretségek átalakultak barátságokká, meghívások hangzottak el a messzi, távoli munkatársaknak. Tervek a következő hónapokra.

(E rövid beszámoló csak érzelmi pillanatfelvétel a konferenciáról. A részletes, pontos ismertető, a konferencia jegyzőkönyve a honlapunkon olvasható.)

